

EIZO ColorEdge CS2731

Dovolte mi zpočátku této netradiční recenze trochu sentimentálního bilancování. Moje kariéra fotografa není nijak závratně dlouhá. Fotit jsem začal před necelými osmi lety a (při)vydělávat si jím pět roků zpátky. Za tu dobu jsem prošel určitým přirozeným (a mnohdy i nepřirozeným) vývojem – ať už z hlediska teorie, praxe, umění nebo techniky. Za tu dobu jsem vystřídal mnoho foťáků, objektivů, různého příslušenství nebo softwaru na editaci fotografií. Tiskárny jsem měl za tu dobu pouze dvě a monitor dokonce jediný!

Text a foto: VLADIMÍR ČECH ML., www.photocech.cz, <https://www.facebook.com/VladimirCechJr>

Investici do nové obrazovky jsem dlouho odkládal, a kdo ví, možná bych dnes tyto řádky ani nepsal a stále koukal na svou „jednadvacítku za přijatelné peníze s přijatelným obrazem“, pokud bych nedostal „nabídku, která se neodmítá“ a nepřijal možnost testování fungl nového monitoru **CS2731** od společnosti **EIZO**. Asi bych žil stále svým vcelku klidným životem fotografa „před prozřením“. Jenže já nabídku samozřejmě přijal. A hodně se změnilo.

Společnost **EIZO** je ve světě grafiky, filmu či fotografie obrovským pojmem a jednoznačnou jedničkou pro všechny, kteří to se svou tvorbou myslí skutečně vážně. Dlouhodobě se pyšní až neskutečně pečlivou výstupní kontrolou u všech řad svých monitorů. K zákazníkovi se tak dostane dokonale technologicky zkalibrovaný výrobek, který je ihned plně připraven k práci.

Foto: Vladimír Čech, ml.

Podle šéfa českého zastoupení **EIZO Antonína Charváta** je hlavní výhodou nových „fotografických“ monitorů **automatické nastavování barevných profilů** pro editory tak, aby byly

schopny správně reprodukovat barvy podle určitých standardů. „Dříve bylo možné barevný profil monitoru získat prakticky pouze pomocí kalibrační sondy a kalibrací monitoru, kterou

byl obvykle nucen provést buď přímo uživatel, nebo na zakázku nějaká externí firma. Ne všichni fotografové se však chtějí zabývat kalibrační sondou a ne všichni jí rozumí,“ dodává Antonín Charvát.

Pod to poslední bych se s chutí podepsal. Kalibrace monitoru je pro mě jedna velká neznámá a raději se jí obloukem vyhnou. Nemám ambice stát se specialistou v tomto procesu. To se raději spolehnu na prakticky bezchybnou technologii společnosti **EIZO**. Barevný profil monitoru, který je výsledkem jeho kalibrace, prováděné nyní již přímo pracovníky v továrně při výrobě, si nyní může jakýkoliv uživatel monitoru sám jednoduše zkopírovat z interní paměti monitoru na harddisk počítače za pomoci programu **ColorNavigator**, aniž by si za tímto účelem musel pořizovat kalibrační sondu. Program **ColorNavigator** zároveň ještě sám (automaticky a správně) nastaví zkopírovaný profil jako „výchozí“ pro Správu barev operačního systému, odkud si ho později mohou načíst fotografické editory.

Kalibrace monitoru pomocí sondy neodpadá, jen se nyní zautomatizovala a její hlavní role

nespočívá ve vytvoření barevného profilu monitoru pro fotografické editory, ale pouze jako kontrolní proces pro nastavení obrazových parametrů monitoru po jeho „zestárnutí“, což ale velice rád přenechám odbornému servisu. Nutno dodat, že ono „zestárnutí“ je velmi závislé na míře používání monitoru a v běžném amatérském provozu nastává až po uplynutí mnoha měsíců či spíše let.

Tím bych se vrátil ke své čistě subjektivní verzi recenze do doby, kdy jsem monitor vybalil a pomocí šikovného madla jej umístil na svůj ministo- leček, který doposud znal jen mého „jednadvacetipalcového drobnáka“. Bezchybná ergonomie, stabilita, široké, a zároveň velmi snadné možnosti nastavení optimálního úhlu. Třešničkou na dortu bylo čistě z optického hlediska nasazení nejen efektního, ale hlavně praktického fotografického stínítka, které je zajímavé svým profesionálním provedením s magnetickými úchyty, jež značně urychlují a usnadňují jeho nasazení. Jasně, přiznávám, trochu narcistní, ale za mě na první pohled jiná liga. Jako bych právě přestoupil z okresního přeboru do týmu hravího Champions League. Nicméně když zůstanu u svého fotbalového přirovnání, tak jsem si zatím jen obul moc fajnové kopačky. Ještě jsem si ale ani pořádně nekopnul...

To se změnilo po zapojení monitoru do sítě. K připojení k PC jsem měl na výběr čtyři možnosti. Poněkud zastaralé DVI-D, pak plnohodnotné HDMI, DisplayPort anebo novinku USB-C. Pokud jste majitelem novějšího notebooku nebo tabletu, který již má konektor USB-C ve výbavě, pak vám k propojení postačí pouze jediný kabel. Žádný napájecí kabel pro nořas není třeba – monitor bude přenosné zařízení napájet sám. A jako bonus má ještě další USB rozbočovač, který můžete využít pro příslušenství, jako je například myš, klávesnice, disková úložná nebo čtečky karet.

Sám bohužel možnost připojení přes jeden kabel USB-C (zatím) nemám, ale jsem přesvědčen, že řada lidí tuto variantu náležitě ocení.

Po prvním spuštění následoval sice očekávaný, přesto neméně působivý pocit blaha a kochání se superostrým obrazem v rozlišení 2560 x 1440 bodů a přirozenými barvami po celé ploše obrazovky.

Zdraví mám jen jedno. Oči sice pravda dvě, ale stejně je třeba na ně dávat pozor. Monitor EIZO generuje při jakémkoli nastavení jasu obraz zcela

bez chvění. Oči se tedy neunavují tak rychle, což mi umožní pracovat delší dobu, aniž bych své přirozené „pracovní nástroje“ zbytečně přetěžoval.

Monitor má již z výroby přednastavené tři obrazové režimy: Custom pracující s maximálním barevným rozsahem (něco mezi Adobe RGB a ProPhoto RGB) a dále dva fotografické standardy sRGB a AdobeRGB.

Režim Custom lze díky širokému barevnému rozsahu využít např. pro přesnou a rychlou simulaci tiskových předloh na obrazovce. K přesnému sladění bílého bodu světelného zdroje osvětlující tiskovou předlohu s bílým bodem monitoru poslouží opět program ColorNavigator, kde lze přesné nastavení provádět buď jednoduše porovnáváním obrazu s tiskovou předlohou, nebo přesným měřením bílého bodu zdroje světla pomocí externí kalibrační sondy. Je nutno dodat, že k rychlé orientaci v programu ColorNavigator notně přispívá jeho loka-

lizace do českého jazyka. Za zmínku stojí také snadná personifikace monitoru, která spočívá v možnosti přejmenování továrních obrazových režimů a volbou vlastních názvů. Režim Custom tak lze snadno přejmenovat např. na Tisk-D50, což je uživatelsky jistě spíše přiléhavé než nic neříkající původní název. Uživatel si navíc může definovat a vytvořit ještě další tři nové obrazové režimy: např. DCI-P3, REC709, REC2020 atd.

Ne zcela zásadním, avšak bez debat důležitým aspektem při zvažování koupě tohoto mazlíka z nižší řady EIZO (pro amatérské fotografy a grafiky) je pořizovací cena, která není zanedbatelná. Z pohledu grafika, filmaře, fotografa nebo jakéhokoliv jiného kreativního tvůrce je však díky výraznému ulehčení práce relativně snadno obhajitelná. Za svoje peníze dostanete již z výroby perfektně připravený nástroj pro každodenní 100% pracovní nasazení s pětiletou zárukou v ceně. Doporučuji... ■

O AUTOROVÍ

Vladimír Čech mladší

Fotograf divoké přírody a zvířat s obrovskou vášní pro kočkovité šelmy všeho druhu i velikostí. Vladimír je známý svými dlouhodobými projekty, které úzce propojují svět fotografie a ochrany přírody. V terénu využívá nejen klasickou techniku, ale i tzv. DSLR fotopast – podomácku zhotovená sestava zrcadlovky, externích světel a pohybového senzoru. Staví si své fotografické studio uprostřed lesa, a to doslova. Jeho práce byla opakovaně oceněna v tuzemských i zahraničních soutěžích, mimo jiné v International Photographer of the Year, Wildlife Photo Contest, Asferico, Nature's Best Photography Asia či Siena International Photo Awards. Jeho obrazy byly součástí největší tematické výstavy tygřích fotografií ve slavné Royal Albert Hall v Londýně, snímky indických nosorožců zase zdobí prestižní knižní publikaci Remembering Rhinos.

INZERCE

TCL

RAY-DANZ

3.1 CHANNEL ATMOS SOUND BAR

TCL

PREMIUM PARTNER
ČESKÉ FOTBALOVÉ
REPREZENTACE

DOLBY ATMOS®

